

Dansk Flygtningehjælp har ønsket sig igennem mange år, nemlig at ændre integrationslovgivningen sådan, at flygtninge i integrationsperioden kan aktiveres fra dag nul.

Og jeg spørger, fordi jeg hører fru Pernille Frahm sige, at der ikke vil blive en bedre integration med det nye forslag, altså L 60, og det kan jeg ikke forstå kan have nogen rimelighed, for nu får kommunerne netop ansvaret og kan dermed direkte integrere flygtningene på arbejdsmarkedet gennem aktivering i erhvervspraktik fra dag nul.

Er det ikke et stort fremskridt, også i forhold til den gensidige proces, som integrationen er, at netop ikke kun flygtningene skal lade sig integrere, men at også vi som civile danskere skal tage imod dem, for dér må arbejdspladsen da være et godt afsæt for en fornuftig integration?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Til hr. Tom Behnke, som spørger, om flygtningene ikke ville være bedre stillet ved at blive hjulpet i hjemlandet:

Nogle af dem er simpelt hen ikke i stand til at få den hjælp i hjemlandet, som de har brug for. Og de, der er her i landet, er faktisk dårligere stillet end danskerne, for der er en højere ledighed blandt de etniske minoriteter, og de har været tvunget til at flygte fra deres hjemland, og nogle af dem har været udsat for tortur.

Og hvis hr. Tom Behnke virkelig mener det med, at vi skal hjælpe flere i deres hjemland, alvorligt, forventer jeg, at Fremskridtspartiet snart kommer med et forslag om, at vi skal forøge midlerne til ulandsbistanden på årets finanslov.

Hr. Henrik Svane spørger, om jeg ikke synes, det er en fordel, at man bliver aktiveret fra dag nul.

Selvfølger er det en fordel, at man bliver aktiveret fra dag nul, hvis det fører til arbejdspladser. Men jeg har ikke kunnet få noget svar på, hvordan man forestiller sig at der kommer flere arbejdspladser ud af, at der bliver dårligere forhold for arbejdsgiverne. Og i forvejen er det en gruppe, der er ramt af ledighed, og det på trods af, at der ellers er muligheder for at give løntilskud, og hvad ved jeg, men det kan man jo ikke gøre i denne her situation.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg hørte fru Pernille Frahm sige »dårligere forhold for arbejdsgiverne«. I hvilken del af de her to lovforslag udvirkes der dårligere forhold for arbejdsgiverne? Jeg kan ikke selv finde det.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Man fjerner de sædvanlige muligheder for lønpuljer og jobtilskud, og hvad ved jeg, der er i aktiveringslovene, og det giver dårligere forhold for arbejdsgiverne.

Pia Kjærsgaard (DF):

Når man hører alle de her politikerfloskler om at spille med på banen, kommer man til at tænke på, at der også er noget, der hedder: Det var ikke noget særlig godt resultat, men der var flertal for det, og så langt kunne vi blive enige. For det hedder det mere og mere her i Folketinget, synes jeg, og det er tilsyneladende det, Venstre og De Konservative har ment at man skulle være.

Det har jo faktisk utrolig længe ligget i luften, at denne lov nok ville blive gennemført. Der har måske været lidt mystik med hensyn til, om man ville ende med at undlade at stemme eller stemme for, og den mystik har Venstre og De Konservative jo bidraget meget til, men i virkeligheden er der ikke rigtig nogen, der i fuldt alvor har troet, at det ville ende med, at Venstre og De Konservative ville stemme imod, så loven ikke blev gennemført.

Det er jo også sådan, at man allerede nu er begyndt at disponere ude i kommunerne og søge ekstra ansættelser, eksempelvis fra Flygtningehjælpen, fordi det nu er kommunerne, der skal klare det hele. Og det har man faktisk gjort igennem lang tid, og man er også begyndt at tale om at oprette integrationsråd.

At de skal oprettes, er et af elementerne i det her forslag, og hvordan man får sat dét i værk, er man begyndt at drøfte vildt i kommunalbestyrelserne. Så på en eller anden måde har man nok haft en meget klar fornemmelse af, at det ville ende sådan her på Folketingets sidste arbejdsdag.

Der kan måske også ligge nogle andre overvejelser bag det, for det var jo sådan, at Venstre og De Konservative i forbindelse med pinsepakken stod og råbte op ude på sidelinjen – er det ikke sådan, det hedder, hvis man ikke sidder med ved bordet, for nu at holde sig til